

Daň vzpomínkám

Lešek Semelka

Jak jen je brát, když přijdou,
co mám říct když zaklepou,
jak se tvářit při vzpomínkách?
Proč jsou, vůbec proč jsou?
Je jim šestnáct jako pannám a stárnou v zápětí.
Když prázdnou já mám, tak vím, že zas přiletí.

R: Já vzpomínkám daň splácím,
častou chvílí nespavou,
taky kouskem sebe lásky,
navíc dárkem únavou.

Vím, je v nich popel vášně, i kousek svědomí,
pak zas šedé věci zašlé, zas nás. Nás ohromí.
Tvář mít z bílé sádky všechno trapné bych zkryl.
A to co cítím skryl bych bílou a pak pláčem rozpustil.

R: